

Arrest

nr. 70 671 van 25 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 16 juli 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 15 juni 2011 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 22 augustus 2011 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing is gemotiveerd als volgt:

“(...) In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 15/02/2011 door (O.O.A.) geboren te Gbongan, op X en van Nigeriaanse nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15/12/1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag, of dat zij elkaar tenminste één jaar kennen, of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben. (criteria bepaald door artikel 3 van het KB van 07 mei 2008, zoals gewijzigd door artikel 2 van het KB van 05.07.2010).

Betrokkene brengt volgende bewijzen aan ter staving van de relatie:

- Verklaringen op eer door derden: deze kunnen niet getoetst worden op hun feitelijkheid en waarachtigheid en kunnen bijgevolg niet dienen als bewijs voor de duurzaamheid en stabiliteit van de relatie.

- Vliegtuigtickets van een reis naar Lagos: deze tickets op naam van de partner van betrokkene dateren van 04/01/2011, 17/01/2011 en 18/01/2011, en zijn bijgevolg te recent om als bewijs van een duurzame en stabiele relatie te dienen.

Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria en het recht op verblijf wordt aan betrokkene geweigerd. (...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Schending van de zorgvuldigheidsplicht iuncto de motiveringsplicht. Dat verzoeker al twee à drie jaar een relatie heeft met zijn partner. Dat verzoeker, om deze relatie te officialiseren, een verklaring van wettelijke samenwoning heeft aangegaan. Dat verzoekers inschrijving evenwel geweigerd werd om volgende reden: (...). Dat verzoeker evenwel benadrukt dat hij al verschillende jaren een relatie heeft met zijn partner, zodat het dan ook niet correct en rechtvaardig overkomt dat zijn aanvraag tot een wettelijke samenwoning met zijn partner geweigerd wordt. Dat verzoeker van mening is dat de stukken manifest voldoende zijn om zijn relatie te bewijzen. Het dient inderdaad benadrukt te worden dat dit standpunt van de Dienst Vreemdelingenzaken geenszins kan aanvaard worden en dat er sprake is van een manifeste schending van de zorgvuldigheidsplicht iuncto de motiveringsplicht. Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoeker. De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak. 'Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., administratief recht, Leuven, ACCO, 1990, 31)'. De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht. Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken."

2.2. Verzoeker betoogt dat de stukken die hij heeft voorgelegd manifest voldoende zijn om zijn relatie te bewijzen.

Verzoeker heeft op 15 februari 2011 een verklaring van wettelijke samenwoning afgelegd alsook een aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie ingediend. Via de stad Genk heeft verzoeker op 15 maart 2011 een aantal stukken overgemaakt. De gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid heeft op 15 juni 2011 geoordeeld dat de door verzoeker voorgelegde stukken niet voldoende om zijn duurzame en stabiele relatie aan te tonen.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verklaringen op eer door derden niet getoetst kunnen worden op hun feitelijkheid en waarachtigheid en kunnen bijgevolg niet dienen als bewijs voor de duurzaamheid en stabiliteit van de relatie en dat vliegtuigtickets van een reis naar Lagos op naam van de partner van verzoeker "dateren van 04/01/2011, 17/01/2011 en 18/01/2011", en zijn bijgevolg te recent om als bewijs van duurzame en stabiele relatie te dienen.

Met zijn vage kritiek als zou door de verwerende partij onzorgvuldig onderzoek hebben geleverd naar de situatie van verzoeker, toont hij niet aan dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk zou zijn. Verzoeker toont op geen enkele wijze aan dat de gemachtigde met bepaalde elementen geen rekening hebben gehouden. Uit hetgeen voorafgaat, blijkt afdoende dat de gemachtigde van de federale

staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid niet op kennelijk onredelijke wijze besliste tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Voormelde motieven volstaan bovendien teneinde de bestreden beslissing voldoende in feite en in rechte te onderbouwen.

De gemachtigde van de federale staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid handelde na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel inclus.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig november tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC